

MODŁĄCY (2) *part praes act*

o jasne.

sg m G modląc(e)go (1). ◇ pl I m modląc(e)mi (1).

Sł stp w innym znaczeniu, poza tym s.v. modlić, Cn, Linde brak.

1. Ten, który zwraca się do Boga w modlitwie (1) : Pátrż pilno/ iáko [Bóg] dużę fłucháiącego y modlącego pośila *BiałKat* 198v.

2. Ten, który prosi, błaga człowieka (1) : Repudiatio supplicum, Vzgárdzenie [!] modlącemi. *Mącz* 353a.

Cf **MODŁĄCY SIĘ, MODLIĆ**

TG